

Sadržaj

Magus dijete	7
Ovdje počinju Magusova viđenja	9
Viđenje prvo Magusa Djeteta	11
Viđenje drugo Magusa Djeteta	16
Viđenje treće Magusa Djeteta	21
Viđenje četvrto Magusa Djeteta	25
Dio prvi	
Dvokatnica 1941.	27
Ja sam Kuća!	29
Anđa	32
Velebitski ustanak	35
Spomen-ploča	41
Milostiva	43
Kamenita vrata	45
Sjene na zidu	47
Selidba	50
Žuta kuća	54
Moji stanari	57
David, prokurist	62

Čokolada	66
Zvonar crkve Naše Gospođe	68
Profesor	72
Platon i Anđa ne vole se: Jedna kritika	75
Promenada	77
Roda	81
Posvojenje Magusovo	84
Ljubav	89
Bravar	93
Legionar	97
Krumpir u hrvatskoj povijesti	100
Zvonimirova kletva	104
I Anđa ima posvojčce	108
Ubio sam	111
Eskulap	115
Spoj ili Lijep dan u Zagrebu zime 1941.	118
Za Wehrmacht zabranjeno!	120
Stille Nacht	122
Krijesnice	125
Ubila sam!	127
Čarobni Brijest	131
Poklon	135
Gdje stoji tvoje srce?	138
Plave misli	141
Revolucija	144
Viđenje peto Magusa Djeteta	148
Non omnis moriar	151
Šuma	155
Zvonar crkve Naše Gospođe, novi prijavak	160
Tamni vilajet	163
Samoubojstvo: razne misli	166
Gombanje	170
Viđenje šesto Magusa Djeteta	174
Brestovački nokturno	176

Viđenje sedmo Magusa Djeteta	179
U oku Kiklopa	182
Sjena	185
Bunar	190
Danse macabre croate	193
Iza greba	198
Dio drugi	
Furije slobode 1945.	203
Pjevaju i plešu	205
Na kućnom pragu	212
Seansa	215
Magda, gdje je?	219
Karmel	223
Obdanište	228
Tvornica	230
Ničija stvar	233
Stanište duša	236
Tamo ima nešto	241
Gnom	246
Dušan broji sitno	250
Ti se ne znaš igrati	255
Razgovor neugodni	258
Ružmarin i leptir	261
Viđenje osmo Magusa Djeteta	265
Platon još jednom i nijednom više	267
Milostiva	272
Crna rukavica	274
Komunizam	276
Diferencijacija!	280
Ep partizanstva	282
Vjetar promjene	286
Pismo drugu Josipu Brozu Titu	290
Furije	295

Arkadija	299
Čovjek mudri	302
Kardinalovo srce	305
Izletnica	309
Priroda i društvo	313
Svakome svoje	317
Telegram	323
Dio treći	
Kentaurova zvijezda 1991.	329
Čudo zlatne ribice	331
Situacija	336
Rođendan	340
Zvijezda i kokarda	343
Kažu da je sova bila mesarova kći	348
Le suicide gratuit?	351
Sijeda djeca	354
U živo meso	356
Tenkist	360
Viđenje deveto Magusa Djeteta	362
Prah i pepeo	363
Povratak nacionalnog revolucionara	367
Avarski ratnik	373
Tranzicija	376
Snomora Anđe Berilo	380
Ave Maria, o auctris vitae	383
Iza spuštenih trepavica	387
Anđa ljubav SFSN	389
Apokalipsa nova	396
Poziv Sestara milosrdnih	400
Kavalkada nebosklonom	404
Spalite je nježno!	407
Zadnje od mene	412

●	416
Bombastus Theophrastus von Podsused	
šalje pozdrave	418
Viđenje Magde Sestre	
U nultoj godini Gospodina	420
Kraj Apokalipse nove	424
Napomena o osobama	
i pojavama u ovoj knjizi	427
Dodaci	429
Pismo Titu u tri cvrkuta	431
Hrvatska povijest u 20 riječi (odobreno)	433
Neki izvori	435
O autoru	437

Zvonimirova kletva

Svečani ispraćaj 369. hrvatske pukovnije koja odlazi na istočno bojište zakazan za 11 sati, počeo je s polusatnim zakašnjenjem. U našoj državi samo još mise počinju na vrijeme.

Pukovnija, sve čelik-junaci, postrojena na trgu mora odstajati i tih pola sata zakašnjenja.

Ispraćaj je dobro posjećen, premda su kontrole na prilazima Markovom trgu stroge. Trebaju propusnice, pa većina onih koji se tiskaju oko Trga prati ispraćaj preko zvučnika; baš kao na peronu koji oglašava polazak vlaka. Gradovi, doduše, ovdje nisu spominjani, grmilo se protiv jedne strane svijeta, protiv Istoka, otkuda da kulja svekoliko zlo. U Pavelićevu govoru teško je postradao boljševizam.

Zbor Opere Državnog kazališta otpjevao je dionicu Zrinjskoga iz slavne opere, uz refren koji je u stanju ubrzati puls svakoga Hrvata, a taj jednostavno glasi “U boj! U boj!”

Pa se otud, izravno s Markova trga, kreće u boj protiv morskog neprijatelja. Arija još pjeva o domovini da gori, što je trenutno sušta istina.

U publici su, pripuštenoj, žene, djevojke, majke legionara. Neke od njih podižu u zrak sinčice u uniformama, to su ustaške uzdanice. U špaliru su i pripadnici Starčevićeve mladeži, kao i svi drugi pripadnici uopće. Legionarov i Katin sinek još je premalen, uzdanicom se postaje tek od sedme godine.

Kuća je, dakle, zastupljena suprugom legionara, ali ta ženska uzima si za pravo da o svemu tome ima izdvojeno mišljenje. A ipak je nju muž neki dan kad je planula svađa, bar malo umirio pričom o *mazdi*, vojničkoj plaći, o kunama dakle, koje će joj, kao supruzi legionara, stizati na iličku adresu. Ona još ne može znati da dio vojničke plaće što ima biti isplaćen u *Reichsmarkama* neće nikada vidjeti, a to je zbog njemačke kontrole deviznog prometa. U Titovoj državi njemačka marka uživat će veću slobodu.

Uz Katu, tu je Anđa Berilo, premda joj je Boško rekao da joj nije pametno smucati se oko Markova trga koji valjda nikad nije bio tako nadziran kao sada, u prilici ispraćaja Pavelićeve vojske što ide na Rusa. Kao da u zraku visi neki atentat.

Poglavnik je, dakle, u svojoj peroraciji, pozvao vojnike da šire hrvatsku vojničku slavu, da se pokažu dostojnima domovine koju u ovom teškom trenutku za čovječanstvo zastupaju na strani gdje će ih se mjeriti najoštrijom mjerom. Da čuvaju uspomenu na one Hrvate koji su se već u prvom ratu borili na strani Njemačke, često na istim mjestima kamo sada odlaze. I da misle na svoju obitelj koju privremeno ostavljaju u domovini, a napose da nikad ne zaborave da se naša Hrvatska brani u dalekoj Rusiji.

Imali smo, rekoh, svoje oči i uši na Markovu trgu, pa su ukućani dobro obaviješteni što je tko s tribine rekao, što se pjevalo, a da je najsvečaniji trenutak bio kad se javilo zvono katedrale, pa odmah za njim i ono s tornja Svetoga Marka, te su usred zvonjave svi legionari kleknuli, da bi zajedno sa svojim oružjem, primili blagoslov vojnog kapelana.

Sveti naš kralj Zvonimir bio je lošije sreće, veli Gavrančić društvu koje se skupilo oko stola u najboljoj sobi gospođe Blavatsky i sada sluša što je i kako je tamo bilo.

– Uvijek sam se pitao, je li iznad hrpe kamenja koja ga je usmrtila, ostala viriti njegova kruna? I tko je nju maznuo? Odgovaram, eto je kod Pavelića u državnom trezoru. Dugo se ona kotrljala kroz povijest.

– Ima nas ovdje, gospon Gavranić, koji baš i ne vole ovo što vi ovdje govorite.

– Pa valjda znadete da su Hrvati kamenovali svojega kralja jer ih je htio poslati u zemlje daleke, pune raznih čudovišta, a kojim su kraljevstvom vladali Saraceni, te se radilo o tome da se oslobodi grob Spasiteljev u Jeruzalemu? Sve je naredio Sveti Otac. Našao se među plemićima, ponaizbor vitezovima, jedan koji je hitnuo prvi kamen, a potom je kralj zasut cijelom kamenom kišom. Nije se njima išlo preko mora raznositi hrvatsku vojničku slavu, a da im nekakvi Tataři, Huni, vrag ti ga zna tko sve ne, skaču na ženske, pale kuće i krađu stoku.

– Cijela ta priča s kraljevom kletvom je bajka. Neki Hrvati, ne bogzna kakvi, objašnjavaju tom besmislicom sve naše poraze, a kojima se u stvari vesele. To bi imala biti nekakva skrama našega vječnog prokletstva. To je neki naš mazohizam. Ali sada kad napokon imamo državu, otpada i ta kletva baš kao i mnoga druga suvišna prtljaga.

– Prokletstva da, a ne vječnoga, gospodo, molit ću. Zvonimirova kletva ima rok valjanosti do godine 1989. A to je još daleko.

– Bilo kako mu drago. Mi Hrvati nismo kao Srbi, te u principu ne ubijamo svoje kraljeve.

– Ali otkuda toliko podudarja? Nije li crvena Moskva u vlasti Antikrista? Nije li Adolf Hitler naš naredbodavac, gospodar, sveti otac? Nije li se naš Presvijetli nedavno obratio samome Paveliću, upravo na istom tom našem Markovom trgu, kao kralju, da bi puku objasnio kako kraljevsku vlast valja poštovati, kao i vlast Božju?

– Kako ste vi, to, Gavraniću, sve to izvrnuli. Vi peccate u mutnoj vodi povijesti.

– Naša je povijest lakrdija, zaključi Gavranić.

Kad začuju ključ u bravi koji je na vratima svojega stana okrenula Kata, razgovor presahne. Ona sada sama ulazi u nj, mali je još kod susjede, blaženo dijete – spava.

Svoju je sobicu otključala i Anđa Berilo. Ona je šetala uokolo trga, izviđajući, potpuno na svoju ruku, ima li mogućnosti izvesti atentat na Poglavnika. Na svoju ruku zato što je čula da Podzemlje zasad misli da on nije vrijedan žrtava koje bi pale, jer bi takav atentat bio jako skup. A da se i ne spominju represalije nad svima koje je protivnik držao po zatvorima kakav je bio onaj na Trgu N. Jer Poglavnik je samo jedna maska, a samome Zlu u osnovi je svejedno tko je nosi. Kako ubiti masku?

K tomu, Podzemlje ubija samo onda kad postoje kakve-takve šanse da se onaj tko zapuca poslije izvuče.